

РЕШЕНИЕ

№ 69

гр. София, 06.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 06.12.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **5987** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 76, ал. 5 от Закона за здравното осигуряване /ЗЗО/.
Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК.
В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на оспорвания акт, като се иска неговата отмяна. Алтернативно се прави искане за намаляване на размера на наложените санкции.
В съдебното заседание оспорващото дружество се представлява от адв. И., която поддържа жалбата.
Ответникът по жалбата - Управителят на НЗОК, в съдебно заседание се представлява от юрк. Т., който оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.
Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд - София град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РД-25-245/15. 04. 2021 г. на управителя на НЗОК е наредено да бъде извършена пълна първична проверка и контрол на [фирма] по изпълнение на договор № 222073/ 17. 02. 2020 г. за оказване на специализирана извънболнична помощ, както и контрол по изпълнение на допълнително споразумение от 18. 12. 2020 г. към

договор № 222073/ 17. 02. 2020 г. за работа в неблагоприятни условия на основание чл. 72, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване. Определени са и длъжностните лица, които да извършат проверката.

За извършената проверка е съставен протокол от 19. 04. 2021 г., в който са отразени констатациите на проверяващите, като са посочени и установени 43 нарушения от Закона за здравното осигуряване, свързани със следните нарушения: чл. 158, ал. 1 от Н. 2020 – 2022 за МД и приложение № 13 към него и чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО; чл. 217, чл. 218, ал. 2 от Н. за МД за 2020 – 2022 и чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО; чл. 20, ал. 2 и чл. 109 от Н. и приложението № 10 към него и медицински стандарт „Клинична лаборатория“ и чл. 55, ал. 2, т. 1, т. 2 и т.3 от ЗЗО; чл. 218б, т. 1 от Н. от Н. 2020 – 2022 за МД.

Протоколът за извършената проверка е връчен на управителя на [фирма], като не са подадени възражения.

Предвид това, е издадена Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК, с която на оспорващото дружество са наложени общо 43 /четиридесет и три/ броя санкции, в размер на 150 /сто и петдесет/ лева всяко от нарушенията, подробно изброени в административния акт.

При така установените факти, настоящият съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, от активно легитимирана да го оспори страна и в преклузивния срок за оспорване чрез административния орган, издал акта, поради което е допустима.

За да се произнесе относно законосъобразността на оспорената заповед, съдът съобрази следното:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – управителя на НЗОК, съгласно чл. 74, ал. 5 от ЗЗО.

Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част, с която се определят задълженията за адресата му, начинът и срокът на изпълнението им. При издаване на процесната заповед са спазени административнопроизводствените правила, разписани в чл. 74 от ЗЗО. Назначена е специална комисия, която да извърши проверка на лечебното заведение. Заповедта за назначаване на комисията и за възлагане на проверката - Заповед № РД-25-245/15. 04. 2021 г. на управителя на НЗОК е връчена на управителя на лечебното заведение в деня на започване на проверката. Същата съдържа необходимите реквизити, в съответствие с разпоредбата на чл. 72, ал. 2 от ЗЗО. След извършване на проверката е съставен протокол № РД-25-245-1/ 19. 04. 2021 г., в който са отразени констатациите от проверката. Протоколът също е връчен на представител на дружеството. Въз основа на протокола е издадена процесната заповед. Предвид това, при постановяване на оспорвания административен акт не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна на процесуално основание.

По отношение на съответствието на обжалваната заповед с материалния закон,

настоящият съдебен състав намира следното.

Предмет на оспорваната заповед са следните нарушения:

1. Нарушения на чл. 158, ал. 1 от Н. 2020 – 2022 за МД и приложение № 13 към него и чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, отразени в обжалвания административен акт както следва:

По т. 1, т. 2 и т. 3 от оспорваната заповед, за това, че при извършени диспансерни прегледи от лекар специалист по пневмония и фтизиатрия, отразени в амбулаторни листове № 000234/ 10. 06. 2020 г., № 000631/ 22. 07. 2020 г. и № 000221/ 08. 06. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./, диспансеризирани с диагноза с код по М. J44.8 „Друга уточнена хронична обструктивна белодробна болест/, диспансерните прегледи са в непълнен обем - в отразеното обективно състояние липсва извършено и описано Ф. /спирометрия/, а за посоченото заболяване се изисква снемане и отразяване на пълен обективен статус с насоченост към дихателната и сърдечно-съдовата система.

По т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14 и т. 15 от оспорваната заповед за това, че при извършени диспансерни прегледи от лекар специалист невролог, отразени в амбулаторни листове № 000159/ 05. 03. 2020 г., № 000631/ 14. 09. 2020 г., № 000178/ 13. 03. 2020 г., № 000642/ 17. 09. 2020 г., № 000630/ 14. 09. 2020 г., № 000670/ 28. 09. 2020 г. и № 000168/ 06. 03. 2020 г. на здравно осигурени лица, диспансеризирани с диагноза с код по М. G40.6 – G. mal припадъци / с малки припадъци /petit mal/ или без тях/, диспансерните прегледи са в непълнен обем – не е извършено Е., а за посоченото заболяване се изисква извършено изследване Е. два пъти годишно – при всеки преглед след първата година на диспансеризация.

Направен е извод, че дружеството, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключил договор с НЗОК, не е спазило изискванията на Наредба № 9 от 10. 12. 2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета от НЗОК, Наредба № 8/ 03. 11. 2016 г. за профилактичните прегледи и диспансеризацията и приложение № 13 към Н. за медицинските дейности за 2020 – 2022.

2. Нарушения на чл. 217, чл. 218, ал. 2, т. X от Н. за МД за 2020 – 2022 и чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, отразени в обжалвания административен акт както следва:

По т. 4, т. 5 и т. 6 от оспорваната заповед за това, че при извършени прегледи от лекар специалист по пневмония и фтизиатрия, отразени в амбулаторни листове № 000696/ 09. 09. 2020 г., № 000711/ 16. 09. 2020 г. и № 000735/ 23. 09. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./, диспансеризирани с диагноза с код по М. J18.9, към амбулаторните листове липсват приложени издадени медицински направления „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 8 от оспорваната заповед за това, че при извършен преглед от лекар специалист по неврология, отразен в амбулаторен лист № 000249/ 29. 09. 2020 г. на здравно осигурено лице, диспансеризирано с диагноза с код по М. H 81.4., към амбулаторния лист липсва приложено издадено медицинско направление „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 21 от оспорваната заповед за това, че при извършен преглед от лекар специалист по неврология, отразен в амбулаторен лист № 001173/ 07. 12. 2020 г. на здравно осигурено лице, диспансеризирано с диагноза с код по М. I48, към амбулаторния лист липсва приложено издадено медицинско направление „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 22 и т. 23 от оспорваната заповед за това, че при извършени прегледи от специалист по кардиология, отразени в амбулаторни листове № 000201/ 03. 02. 2020 г. и № 000220/ 05. 02. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./, диспансеризирани с диагноза с код по М. I20.8, към амбулаторните листове липсват приложени издадени медицински направления „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 24, т. 25, т. 26 и т. 27 от оспорваната заповед за това, че при извършени амбулаторни прегледи от специалист по акушерство и гинекология, отразени в амбулаторни листове № 000397/ 08. 09. 2020 г., № 000400/ 28. 09. 2020 г., № 000475/ 02. 12. 2020 г. и № 000489/ 18. 12. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./ с код по М. Z.34.0 по програма „Майчино здравеопазване“, към амбулаторните листове липсват приложени издадени медицински направления „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 37, т. 38, т. 39, т. 40 и т. 41 от оспорваната заповед за това, че при извършени амбулаторни прегледи от лекар специалист хирургия, отразени в амбулаторни листове № 000017/ 09. 03. 2020 г., № 000040/ 10. 06. 2020 г., № 000043/ 10. 06. 2020 г., № 000084/ 28. 09. 2020 г. и № 000549/ 19. 06. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./, с кодове по М. I11.9, D34, L02.0, D17.3, С61, към амбулаторните листове липсват приложени издадени медицински направления „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

По т. 42 и т. 43 от оспорваната заповед за това, че при извършени амбулаторни прегледи от лекар специалист очни болести, отразени в амбулаторни листове № 000206/ 08. 06. 2020 г. и № 000242/ 22. 06. 2020 г. на здравно осигурени лица /З./, с кодове по М. Н 25.8 и D23.1, към амбулаторните листове липсват приложени издадени медицински направления „направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури“ – бл. МЗ-НЗОК № 7.

Направен е извод, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не съхранява екземпляр от издадените направления за хоспитализация на З., като по този начин не е спазило установените изисквания за работа с първична медицинска документация.

3. Нарушения на чл. 218б, т. 1 от Н. от Н. 2020 – 2022 за медицинските дейности, отразени в обжалвания административен акт както следва:

По т. 16, т. 17, т. 18, т. 19 и т. 20 от оспорваната заповед за това, че при извършени амбулаторни прегледи от лекар специалист невролог, отразени в издадени амбулаторни листове № 000321/ 03. 06. 2020 г., № 000164/ 05. 03. 2020 г., № 000659/ 24. 09. 2020 г., № 000308/ 29. 05. 2020 г. и № 001173/ 07. 12. 2020 г. и издадени към амбулаторните листове „Протоколи за предписване на лекарствени продукти, заплащани от НЗОК/ РЗОК“ за лечение с лекарствени продукти на заболявания с код по М. G20 „Болест на П.“, в медицинската документация на З. липсва приложено

копие от Приложение № 1 на „Изисквания на НЗОК за провеждане на лечение при Болест на П. в извънболничната помощ“, попълнено и подписано от специалиста с печат на ЛЗ.

По т. 28, т. 29, т. 30, т. 32 и т. 33 от оспорваната заповед дружеството е санкционирано за това, че при извършени амбулаторни прегледи от лекар специалист по ендокринология, отразени в издадени амбулаторни листове № 000321/ 03. 06. 2020 г., № 000231/ 28. 05. 2020 г., № 000219/ 27. 05. 2020 г., № 000664/ 13. 11. 2020 г., № 000220/ 23. 02 .2021 г. и № 0001432/ 01. 12. 2020 г. и издадени към амбулаторните листове „Протоколи за предписване на лекарствени продукти, заплащани от НЗОК/ РЗОК“ за лечение с лекарствени продукти на заболявания с кодове по М. Е 10.9 „Инсулинозависим Захарен диабет без усложнения“ и Е 10.4. „Инсулинозависим Захарен диабет с неврологични усложнения“, в медицинската документация на 3. липсва приложено копие от Приложение № 1 на „Изисквания на НЗОК за провеждане на инсулиново лечение на Захарен диабет тип 1 в извънболничната помощ“, попълнено и подписано от специалиста с печат на ЛЗ.

По т. 31, т. 34, т. 35 и т. 36 от оспорваната заповед за това, че при извършени амбулаторни прегледи от лекар специалист по ендокринология, отразени в издадени амбулаторни листове № 000216/ 27. 05. 2020 г., № 001468/ 08. 12. 2020 г., № 000130/ 26. 01. 2021 г. и № 000146/ 09. 02. 2021 г. и издадени към амбулаторните листове „Протоколи за предписване на лекарствени продукти, заплащани от НЗОК/ РЗОК“ за лечение с лекарствени продукти на заболявания с код по М. Е 11.4. „Ненсулинозависим Захарен диабет с неврологични усложнения“, в медицинската документация на 3. липсва приложено копие от Приложение № 1 на „Изисквания на НЗОК при лечение на Захарен диабет тип 2 в извънболничната помощ“, попълнено и подписано от специалиста с печат на ЛЗ.

Направен е извод, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не е спазило установените изисквания за работа с медицинска документация.

4. Нарушение на чл. 20, ал. 2 и чл. 109 от Н. и Приложение № 10 към него и медицински стандарт „Клинична лаборатория“ и чл. 55, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, отразено в т. 7 обжалвания административен акт, предвид липсата на следните реактиви за извършване на следните медико-диагностични изследвания от пакет „Клинична лаборатория“:

01.14. Урея

01.18 Албумин

01.30 Липаза

01.28 Алкална фосфатаза

01.35 Фосфати /изтекъл срок на годност на дата м. 12 2019 г./

Прието, че дружеството, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не е спазило изискванията за налично и технически

изправно медицинско медицинско оборудване и обзавеждане.

По отношение на нарушенията на чл. 158, ал. 1 от Н. 2020 – 2022 за МД и приложение № 13 към него и чл. 55, ал. 2, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, отразени в обжалвания административен акт по т. 1, т. 2, т. 3, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14 и т. 15 съдът намира следното:

В посочените части на оспорваната заповед е прието, че дружеството е извършило непълен обем на медицинската дейност за заболявания, отразени в амбулаторните листове. Непълен обем на медицинската дейност по своята същност се отнася до качеството на нейното извършване, поради което съгласно чл. 5, ал. 2 от Инструкция № РД-16-31/23. Об. 2016 г. и Инструкция № РД-16-43/09. Об. 2020 г. за условията и реда за осъществяване на контрол по чл. 72, ал. 2, 3, 4, 5, 6, 7 и 8 от ЗЗО, при осъществяване на контрол върху изпълнителите на медицинска помощ длъжностните лица по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, които нямат образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/, нямат правомощията по чл. 73, ал. 1, т. 7 от ЗЗО. Последната разпоредба регламентира правомощията на контролните органи по чл. 72, ал. 2, да проверяват съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, регламентирани в Н. в съответствие с чл. 59в.

По аргумент от горните разпоредби, съответствието на дейността на изпълнителите с критериите за достъпност и качество на медицинската помощ, следва да бъде проверявано само от длъжностни лица по чл. 72, ал. 2 от ЗЗО, с образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/. Такова изискване се съдържа и в чл. 400, ал. 3 от Н. МД 2020-2022. Респективно, контролорите без образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/ нямат правомощия да констатира факти и обстоятелства, свързани с критериите за качество и достъпност на оказаната медицинска помощ по чл. 59в от ЗЗО, според който текст законодателят е посочил критерии за достъпност и качество на медицинската помощ, които се основават на: 1. обезпеченост на лечебното заведение по чл. 9 от Закона за лечебните заведения с медицински специалисти на основен трудов договор; 1а. спазване на изискването по чл. 59, ал. 10, освен в случаите по чл. 59, ал. 12 и 12а; 2. наличие на нормативно определената и технически изправна медицинска апаратура и техника на територията на съответното лечебното заведение; осигуряване от лечебното заведение по чл. 9 от Закона за лечебните заведения на непрекъснато 24-часово изпълнение на медицинска помощ при спешни състояния; предоставяне на медицинска помощ в съответствие с утвърдените медицински стандарти и Правила за добра медицинска практика.

Нарушенията, визирани в т. 1, т. 2, т. 3, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14 и т. 15 от заповедта, издадена въз основа на констатираното от съставения протокол № РД 25-245-1/ 15. 04. 2021 г., се отнасят до качеството на оказаната медицинска помощ, поради което проверката е следвало да се извърши от контролорите с образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/.

В случая, в нарушение на горното правило, в състава на проверяващия екип присъства само един лекар - д-р Ж. В.-А., като другото длъжностно лице няма такава образователно-квалификационна степен, поради което проверката в тази ѝ част е извършена от длъжностни лица без необходимата компетентност. Посоченото

нарушение е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на издадената заповед, в частта ѝ по т. 1, т. 2, т. 3, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14 и т. 15, тъй като е основана на констатации, извършени от лица без необходимата компетентност.

По отношение на констатираното нарушение на чл. 20, ал. 2 и чл. 109 от Н. и Приложение № 10 към него и медицински стандарт „Клинична лаборатория“ и чл. 55, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЗО, отразено в т. 7 обжалвания административен акт, предвид липсата на реактиви за извършване на следните медико-диагностични изследвания от пакет „Клинична лаборатория“, отново проверката е следвало да се извърши от контролори с образователно-квалификационна степен магистър по медицина /лекар/, тъй като изводът, че дружеството, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не е спазило изискванията за налично и технически изправно медицинско оборудване и обзавеждане, се отнася до констатиране на факти и обстоятелства, свързани с критериите за качество и достъпност на оказаната медицинска помощ по т. 2 от чл. 59в от ЗЗО - наличие на нормативно определената и технически изправна медицинска апаратура и техника на територията на съответното лечебното заведение.

Посоченото нарушение е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на издадената заповед в частта ѝ по т. 7, тъй като е основана на констатации, извършени от лица без необходимата компетентност.

По отношение на нарушенията на чл. 217, чл. 218, ал. 2, т. X от Н. за МД за 2020 – 2022 и чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, отразени в обжалвания административен акт по т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 41, т. 42 и т. 43, съдът намира следното:

Административният орган е приел, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не съхранява екземпляр от издадените направления за хоспитализация на З., като по този начин не е спазило установените изисквания за работа с първична медицинска документация, тъй като към посочените прегледи и амбулаторни листове за заболяванията, изброени в посочените части на оспорваната заповед, не са представени направленията за хоспитализация и същите не се съхраняват в лечебното заведение.

От материалите по делото се установява, че в хода на проверката не са представени направленията за хоспитализацията по отношение на З., за които са извършени амбулаторни прегледи. Макар в разпоредбата на чл. 218, ал. 2 т. X да не е посочено изрично, че направленията за хоспитализация се прилагат към медицинското досие на съответния пациент, то това следва от тълкуването на самата разпоредба на чл. 218, ал. 2, т. X, съгласно която "Направление за хоспитализация/лечение по амбулаторни процедури" /бл. МЗ-НЗОК № 7/ се съставя в два екземпляра от лекар от лечебно заведение - изпълнител на ПИМП, С., БП, в условията на спешност и за КП по физикална и рехабилитационна медицина; К. и ЦКВЗ; Ц.. Към него се прилага

амбулаторният лист от извършения преглед на пациента, като по един екземпляр от тях се съхранява в изпращащото лечебно заведение. Към направлението се прилагат извършените в извънболничната помощ консултации и изследвания.

Съгласно чл. 281, ал. 11, т. I от Н. за МД за 2020-2022 г. екземпляр от амбулаторния лист на хартиен носител, подписан от ОПЛ и З., се прилага към здравното /медицинско/ досие на З., което съдържа всички медицински документи, и се съхранява в кабинета на лекаря.

Следователно, след като задължение на лекаря е да приложи направлението за хоспитализация към амбулаторния лист на пациента, който амбулаторен лист се прилага към здравното /медицинското/досие на З., то и издаденото направление за хоспитализация следва да бъде съхранявано в медицинското досие на З..

Съдът не се довери на твърдението на оспорващото дружество, че тези направления са се съхранявали в болницата по време на извършената проверка. При самата проверка тези направления не са установени и не представени от дружеството. Такива не са представени и от управителя на дружеството, който е запознат с протокола за извършената проверка нито към момента на запознаването му с протокол № РД-25-245-1/ 19. 04. 2021 г., нито на по-късен етап в хода на административното производство.

Направленията за хоспитализация са представени едва с жалбата, депозирана срещу Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., поради което съдът приема, че към датата на издаването на оспорвания административен акт същите не са се съхранявали в лечебното заведение.

Поради това, законосъобразен е изводът, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не съхранява екземпляр от издадените направления за хоспитализация на З., като по този начин не е спазило установените изисквания за работа с първична медицинска документация и правилно административният орган е санкционирал дружеството по т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 42 и т. 43 на нарушенията на чл. 217, чл. 218, ал. 2, т. X от Н. за МД за 2020 – 2022 и чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО.

Относно размера на наложените санкции съдът споделя доводите на оспорващото лице, че оспорваният административен акт е немотивиран по отношение на санкциите за нарушения по т.4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 42 и т. 43 от процесната заповед. Съгласно чл. 416, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022 г. когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 50 до 150 лв.

Наложена санкция за нарушенията по т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 42 и т. 43 от заповедта е в размер по 150 лева всяка, без да са мотивирани по какъвто и са било начин видът и тежестта на констатираните нарушения. Така например не е посочено какъв дял от общата медицинска документация представляват констатираните

случаи и дали те са повтаряща се практика. Липсата на мотиви за налагане на размер на санкцията над минимално предвидения представлява съществено нарушение на изискването за форма на административния акт, което обоснова необходимостта съдът да намали този размер до определения в закона минимум от 50 /петдесет/ лева за всяко от посочените нарушения.

По отношение на наложената санкция по т. 41 от оспорваната заповед обаче са налице основания за отмяна в посочената част, доколкото от материалите по делото се установява, че при прегледа, извършен от лекар специалист по хирургия, за което е издаден амбулаторен лист №000549/ 19. 06. 2020 г. не е издавано направление за хоспитализация, а лицето е насочено за процедура за Я. с издаване на бл. № 8а. Ето защо в тази част оспорваният административен акт следва да бъде отменен, тъй като по т. 41 от акта липсва извършено нарушение на чл. 217, чл. 218, ал. 2, т. X от Н. за МД за 2020 – 2022 и чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО.

По отношение на нарушенията на чл. 218б, т. 1 от Н. от Н. 2020 – 2022 за медицинските дейности, отразени в обжалвания административен акт по т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35 и т. 36 съдът намира следното:

Направен е извод, че лечебното заведение, в качеството си на изпълнител на медицинска помощ, сключило договор с НЗОК, не е спазило установените изисквания за работа с медицинска документация, тъй като в медицинската документация на З. със заболявания код по М. G20 „Болест на П.“, М. Е 10.9 „Инсулинозависим Захарен диабет без усложнения“ и Е 10.4. „Инсулинозависим Захарен диабет с неврологични усложнения“ и М. Е 11.4. „Ненсулинозависим Захарен диабет с неврологични усложнения“, липсват приложени копия от Приложение № 1 на „Изисквания на НЗОК за провеждане на лечение при Болест на П. в извънболничната помощ“, „Изисквания на НЗОК за провеждане на инсулиново лечение на Захарен диабет тип 1 в извънболничната помощ“, както и на „Изисквания на НЗОК при лечение на Захарен диабет тип 2 в извънболничната помощ“, попълнени и подписани от специалиста с печат на ЛЗ.

Не се оспорва от страните по делото, че такива приложения действително не са част от съответната медицинска документация на З. с посочените заболявания. Спорът е дали санкционираното дружество е имало задължение за тяхното прилагане към в медицинската документация на З. с установените заболявания.

Съгласно раздел II „Общи положения“, т. 5 от „Изисквания на НЗОК за провеждане на лечение при Болест на П. в извънболничната помощ“, относими към процесния период, първият и всеки следващ протокол могат да се издават за срок от 365 дни. Съгласно т. 6 от раздел „Общи изисквания“ на посоченото Изискване е въведено задължение на специалиста по чл. 218б, ал. 1 от Н. да съхранява цялата медицинска документация, сред която са и Приложение № 1 и копия от издаваните протоколи.

Съгласно раздел II, т. 5 от „Изисквания на НЗОК за провеждане на инсулиново лечение на Захарен диабет тип 1“, относими към посочения период, в

извънболничната помощ протоколите се издават за срок от 365 дни, като в Приложение № 2 от посочените Изисквания е въведено задължение на специалиста по чл. 218б, ал. 1 от Н. да съхранява цялата медицинска документация, сред която са и Приложение № 1 и копия от издаваните протоколи.

Съгласно раздел II „Общи положения“, т. 6 от „Изисквания на НЗОК при лечение на Захарен диабет тип 2 в извънболничната помощ“, относими към посочения период, първият протокол при започване на лечение и при смяна с друг лекарствен продукт се издава за срок до 180 дни, а всеки следващ протокол може да се издава за срок от 365 дни. Съгласно т. 6 от раздел „Общи изисквания“ на посоченото Изискване, е въведено задължение на специалиста по чл. 218б, ал. 1 от Н. да съхранява цялата медицинска документация, сред която са и Приложение № 1 и копия от издаваните протоколи.

Ето защо, независимо колко са били издаваните протоколи за конкретното З., то всички те, заедно с Приложение № 1 от съответните изисквания, следва да се съхраняват в медицинската документация на лицето, което не е установено в конкретния случай.

Поради това, правилно административният орган е приел, че дружеството е извършило нарушенията по чл. 218б, т. 1 от Н. от Н. 2020 – 2022 за медицинските дейности, описани в т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35 и т. 36 на оспорвания административен акт.

Относно размера на наложените санкции съдът споделя доводите на оспорващото лице, че административен акт е немотивиран по отношение на санкциите за нарушения по т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35 и т. 36 от процесната заповед. Съгласно чл. 416, ал.1 от Н. за МД за 2020-2022 г., когато изпълнител на извънболнична медицинска помощ наруши установените изисквания за работа с медицинска или финансова документация, с изключение на случаите на явна фактическа грешка, управителят на НЗОК, съответно директорът на РЗОК, налага санкция "финансова неустойка" в размер от 50 до 150 лв.

Наложената санкция за нарушенията по т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35 и т. 36 от заповедта е в размер по 150 лева всяка, без да са мотивирани по какъвто и са било начин видът и тежестта на констатираните нарушения. Така например не е посочено какъв дял от общата медицинска документация представляват констатираните случаи и дали те са повтаряща се практика. Липсата на мотиви за налагане на размер на санкцията над минимално предвидения представлява съществено нарушение на изискването за форма на административния акт, което обоснова необходимостта съдът да намали този размер до определения в закона минимум от 50 /петдесет/ лева за всяко от посочените нарушения.

Предвид изложеното Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК, следва да бъде отменена в частта, с която оспорващото дружество е санкционирано по т. 1, т. 2, т. 3, т. 7, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14 и т. 15 и т. 41.

В частта, с която на оспорващото дружество са наложени санкции в размер на 150 /сто и петдесет/ лева за всяко от нарушенията по т.4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 16, т.

17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35, т. 36, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 42 и т. 43 Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК, следва да бъде изменена в частта относно размера на наложените санкции, като всяка от тях се намали от 150 /сто и петдесет/ лева на 50 /петдесет/ лева всяка.

При този изход на спора съдът намира, че на оспорващото дружество, своевременно направило искане за присъждане на разноски, се дължат такива, доколкото жалбата е уважена, предвид направеното в жалбата искане за отмяна на обжалвания акт, алтернативно – за намаляване на наложените санкции. От представените по делото доказателства се установява, че дружеството е направило разноски в общ размер на 900 /деветстотин/ лева, от които 50 лева държавна такса и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 850 /осемстотин и петдесет/ лева.

Поради това и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК **В ЧАСТТА**, с която на [фирма] са наложени санкции за извършени нарушения, посочени в т. 1, т. 2, т. 3, т. 7, т. 9, т. 10, т. 11, т. 12, т. 13, т. 14, т. 15 и т. 41 на заповедта.

ИЗМЕНЯ Заповед за налагане на санкции № РД-253С-164/ 31. 05. 2021 г., издадена от управителя на НЗОК **В ЧАСТТА**, с която на [фирма] са наложени санкции в размер на 150 /сто и петдесет/ лева всяка за нарушения, посочени в т. 4, т. 5, т. 6, т. 8, т. 16, т. 17, т. 18, т. 19, т. 20, т. 21, т. 22, т. 23, т. 24, т. 25, т. 26, т. 27, т. 28, т. 29, т. 30, т. 31, т. 32, т. 33, т. 34, т. 35, т. 36, т. 37, т. 38, т. 39, т. 40, т. 42 и т. 43 от заповедта, като **НАМАЛЯВА** размера на всяка от посочените санкции от 150 /сто и петдесет/ лева на 50 /петдесет/ лева всяка.

ОСЪЖДА Национална здравноосигурителна каса да заплати на [фирма] направените по делото разноски в размер на 900 /деветстотин/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: